November 2026 – v.45

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

Tjugotredje sön efter trefaldighet

”Förlåtelse utan gräns”

ST PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Torsdag 5 november
Öppen Kyrka
13:00-15:00 Dagträff.
17:00-19:00 Kvällsträff med soppa serverad 17:30
19:00-20:00 Bibelstudium i kyrksalen

Lördag 7 november
16:30 Mackfabrik och diakonivandring

Söndag 8 november
11:00 Gudstjänst
Predikan: Jenny Arnerlöf
Solosång: Hanna Schröder
Organist: Maria Wilsson
Bibeltexter: Psaltaren 78:35-39, Hosea 11:8-9, Första Thessalonikerbrevet 5:13-15, Matteusevangeliet 6:9-15

VIKTIG INFORMATION
På söndag den 15:e november har vi ett församlingsmöte efter gudstjänsten för att anta budgeten för 2027. Budgetprat kanske inte verkar så roligt eller fromt men det är en viktig aspekt av hur vi förvaltar förtroendet vi fått att dela evangeliets budskap.

Kontakta pastorerna:
Pastor Jenny Arnerlöf
070 306 6346
pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:
073 261 1600
diakonipastorn@stpeterskyrka.se

Equmeniakyrkan

Att förstå eller uppleva förlåtelsens kraft genom en förklaring av läran är lite som att uppleva Van Goghs konst genom en skriftlig beskrivning. Du får en idé men den griper inte riktigt tag i dig. Berättelser kan vara så mycket mer effektiva. I somras läste jag en berättelse om förlåtelse som jag vill dela.

Darryl Strawberry vann stort rykte inom amerikansk baseboll, men de som förstår spelet menar ofta att det som bör talas om är hans ouppfylld potential pga hans drogmissbruk. När Strawberry var tretton år gammal kom hans pappa hem en kväll berusad, rasande och med ett skjutvapen i hand; han hotade att döda hela familjen. Med en stekpanna, en gryta och en slaktkniv stod Strawberry och hans två äldre bröder upp mot deras pappa för första gången. Hans far lämnade hemmet och kom inte tillbaka. Smärtan från hans barndom och hans stora framgångar som professionell idrottare var en otrolig destruktiv kombination. Han kom till tro under en turbulent tid men det var inte en mirakelkur. Han förmådde inte leva ut sin tro eller öppna sig för förändringen som han längtade efter och behövde.

Många är senare när han blev kontaktad av sin pappa som låg döende på sjukhuset, ville han inte besöka honom. I en intervju förklarade han att smärtan i honom gick så djupt att han inte trodde att förlåtelse var möjligt. Fast då han mindes allt som Gud hade förlåtit honom ändrade han sig och besökte sin pappa. Strawberry menar att när han kom till sin pappa förvånades han av orden som han hörde komma från sin egen mun. Han bad om förlåtelse för hur han hade hållit pappan utanför sitt liv och fick den. Han frågade sin pappa om han ville uppleva samma förlåtelse och fick svaret ”ja”.

Han skriver, ”Herren ville ge min far [nåd] utan att bekymra sig över om han hade förtjänat den eller inte”. Vidare förklarar han, ”När jag lämnade [min fars] rum på sjukhuset var jag fri. Verkligen fri för första gången i mitt liv.” Frestelsen att inte förlåta någon som har gjort oss illa är stor och verkar förnuftig, till och med som det enda rimliga. Men som Strawberry förklarade för en journalist, ”Oavsett hur mycket vi vill hålla någon annan som gisslan, så håller du i princip dig själv som gisslan.” Vi tror att förlåtelse låter andra komma undan för lätt, men det är en missuppfattning. Förlåtelsen säger, ”Det du gjorde skadade mig, och jag överlåter åt Gud att ta itu med dig och hela mig.” En gudomlig kraft verkar i förlåtelse. Det ska bli spännande utforska detta tema med er på söndag!

Jenny Arnerlöf